

zjistil veškeré rozhodné skutečnosti. Při tom nebude se tu lze obejít bez výsledku vymáhajícího věřitele a povinného. To se v této exekuční věci nestalo, neboť prvý soud nekonal ni nejmenšího šetření a nezjistil skutkový podklad pro rozhodnutí potřebný. Rekursní soud přihlédl nedovoleným způsobem k novotám dlužníci teprve v rekurse tvrzeným. To mělo za následek, že vymáhající strana, nemajíc před tím k tomu příležitosti, teprve v dovolacím rekursu na tyto vývody rekursní odpověděla, ač soud třetí stolice ani k těmto nepřipustným novotám nemůže přihlédnouti. Důvodem všech těchto nesrovnalostí byla neúplnost řízení a proto bylo usnesení obou nižších soudů zrušiti a věc vrátiti prvému soudu, by doplnil jednání a znovu rozhodl.

Čís. 12790.

Právo k rekursu proti usnesení, jímž bylo vyrovnaní potvrzeno, přísluší nejen všem účastníkům, kteří hlasovali proti vyrovnaní, nýbrž i těm, kteří nehlasovali vůbec, ať již při vyrovnacím roku byli přítomni nebo nebyli.

(Rozh. ze dne 8. září 1933, R II 293/33.)

Proti usnesení, jímž bylo potvrzeno vyrovnaní o jmění dlužníka, podal rekurs věřitel, jenž nebyl při vyrovnacím roku přítomen. Rekursní soud rekurs odmítl. Důvody: Stížnost není přípustná. Neboť usnesení, kterým bylo vyrovnaní potvrzeno, mohou odporovati rekurse jen účastníci, kteří k vyrovnaní výslovně nepřivolili (§ 59 vyr. ř.). Za ně jest pokládati jen ty věřitele, kteří skutečně hlasovali proti přijetí vyrovnaní nebo kteří nehlasovali vůbec, tedy nikoliv ty, kteří při vyrovnacím roku přítomni nebyli a kteří se proto počítají, jako by hlasovali proti vyrovnaní (§ 50 vyr. ř.).

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a uložil rekursnímu soudu, by, nehledě k odmítacímu důvodu, o rekursu proti usnesení své stolice znovu rozhodl.

Důvody:

Stanoví-li § 59 vyr. ř. čís. 64/1931, že usnesení, jímž bylo vyrovnaní potvrzeno, mohou odporovati rekurse účastníci, kteří k vyrovnaní výslovně nepřivolili, jest tomu podle smyslu a účelu zákona rozuměti tak, že z práva k rekursu jsou vyloučeni jen věřitelé, kteří hlasovali pro vyrovnaní, a přísluší tudíž právo k rekursu nejen všem účastníkům, kteří hlasovali proti vyrovnaní, nýbrž i těm, kteří nehlasovali vůbec ať již při vyrovnacím roku byli přítomni nebo nebyli (tak také Bartsch-Pollak, Konkurs-, Ausgleichs- und Anfechtungsordnung, Vídeň-Lipsko, 1929, str. 982, Lehmann, Kommentar zur österreichischen Konkurs-, Ausgleichs- und An-

fechtungsordnung, Vídeň 1916, str. 161, 162, Voska, konkursní, vyrovnaní a odpůrčí řády, Praha, 1931, str. 559, a rozhodnutí, uveřejněné ve sb. n. s. pod čís. 1.516).

Čís. 12791.

Stavitel, jenž zavedl neodborným provedením stavby příčinu k tomu, že si stavebník přibral odborníka ke zjištění vad, jest práv stavebníku náhradou odměny odborníku.

(Rozh. ze dne 8. září 1933, Rv II 33/32.)

Žalobce, stavitel, vybudoval pro žalované obytný dům. Proti žalobě o nedoplatek kupní ceny namítli žalovaní započtením vzájemné pohledávky, ježto stavba domu byla provedena vadně, mimo jiné i pohledávku na náhradu 800 Kč, jež zaplatili odborníku. **P r o c e s n í s o u d** **p r v é s t o l i c e** přiznal žalovaným tuto vzájemnou pohledávku z těchto **d ů v o d ů**: Pokud jde o 800 Kč, které žalovaní zaplatili odborníku G-ovi, jest vzhledem k výpovědi svědka G-a jisto, že žalovaní byli nuceni vzhledem k četným vadám ať opraveným, ať dosud neopraveným vzít si odborníka, a ani 800 Kč není vzhledem k námaze a k okolnostem přemrštěno, nýbrž jest přiměřeno. Proto i tato částka byla žalovaným přiřknuta. Nejde tu o slevu podle § 1167 obč. zák., nýbrž o vzájemnou pohledávku z náhrady škody, která byla před sporem plným právem započtena na žalobcův nárok. **O d v o l a c í s o u d** nepřiznal žalovaným řečenou pohledávku. **D ů v o d y**: Pokud jde o částku 800 Kč za přibrání znalce žalovanými, pochybil prvý soud, přiznav žalovaným tuto částku. Nejde tu, jak prvý soud mylně má za to, o škodu, kterou žalovaní utrpěli, nýbrž o odměnu poradce, jehož si žalovaní sami přibrali a jehož tedy honorovati musí ze svého. Při tom se podotýká, že vyšetření vady na základě skutečností stranami tvrzených bylo právě úkolem znaleckého posudku ve sporu a nelze proto přiznávat žalovaným odměnu za jiného ještě odborníka, jehož snad podle svého názoru potřebovali.

N e j v y š š í s o u d obnovil co do 800 Kč rozsudek prvního soudu a uvedl v této otázce v

d ů v o d e c h :

Jde jen ještě o odměnu 800 Kč, zaplacenou žalovanými odborníku Janu G-ovi za to, že na jejich výzvu zkoumal, zda stavba byla provedena řádně. Lze souhlasit s odvolacím soudem, že jde o odměnu poradce, kterého si žalovaní sami přibrali a jehož tedy musí odměnit ze svého. Ale tím, že tak učinili, bylo právě ztenčeno jejich jmění o tento honorář a, jelikož k tomu zavedl příčinu žalobce neodborným provedením stavby jemu předané, tedy protiprávním činem, jest žalovaným práv i z náhrady této škody, zejména, když se uvaží, že přibrání odborníka bylo zapotřebí ke zjištění vad a že zjištěné vady nejsou nijak